Ч. 94. Львів, четвер, дня 28. цьвітня (II. мая) 1905. Річник IX.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . 1·70 кор

За границею.
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановнх псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Розпорядок про релїґійну терпимість в Росиї.

(×) Великдень приніс многим населенцям Росиї пільгу в справах релїґійних. Комітет росийских міністрів, котрий занимав ся розглядом реформ, яких домагає ся загал росийского царства, видав розпорядок, затверджений царем про релїґійну терпимість в Росиї. Є се перший промінь сонїшний свободи, якої можна там сподївати ся після важних поражень нанесених Росиї в східно-азийскій війнї і після страшних зворушень внутрішних, котрі захитали до недавна ще так сильні підвалини росийскої самовлади і росийского чиновництва.

На перший зараз погляд насуває ся мимохіть питанє, длячого як раз справу релїґійної терпимости вибрано зпоміж многих в росийскім царстві так пекучих реформ. Хто хоч троха познакомлений з відносинами урядового росийского православія і з відносинами, серед яких там живуть населенцї не приналежні до урядової росийскої церкви, сей легко зрозуміє, длячого як раз тепер видимо такий розпорядок. В розвідцї про дві рускі народности зобразив вельми влучно Костомарів вдачу московского народу, котрий не входить в саму суть віри і релїґії, а звичайно чіпає ся дрібних, зверхних формальностий (н. пр. чи хрестити ся двома зложеними пальцями, чи трома, чи писати Ісус, чи Іисус ітп.) і при таких формальностях звичайно опирає ся вельми завзято. Отся вдача є причиною релїґійних спорів і численних релїґійних сект, між котрими деякі доходять до дивоглядностий і виходять часто навіть в суперечність з книгою карних законів. Протягом останних трох столїтій витворила ся серед московского населеня безліч всяких сект, так що до т. зв. росколу належить переважна частина населеня глибокої Росиї. Очевидно мимо давнїйших царских указів Петра В. і Катерини II. про релїґійну терпимість повиходило опісля чимало розпорядків тайних і явних, котрі обмежили ту свободу релїґійну, так що роскольників переслїдувано в Росиї вельми завзято, карано тяжкими карами, звичайно висилкою на Сибір, до каторжних робіт ітд.

Згаданий в горі розпорядок затверджений царем має отже принести пільги передовсїм т. зв. старовірцям, сектантам і тим, котрі задля своїх фанатичних звичаїв входили в суперечність з карними законами. Тим способом має сей розпорядок причинити ся до втихомиреня зворушеного населеня в глибокій Росиї, хоч признана сим розпорядком терпимість може у виконаню стрітити всякі перепони з боку адміністрацийних властий, позаяк докладне означенє прав і свобід, якими мають користувати ся не приналежні до урядової церкви росийскої населенцї, мають подати окремі закони. Отже хоч далеко ще до повної свободи релїґійної, всеж таки можна сей розпорядок вважати важним почином в тім напрямі

Одначе не тілько московске населенє дізнавало всякого переслїдуваня задля своїх релїґійних поглядів і переконань, але й на Українї під гнетом урядового православія росийского витворила ся велика секта штундитів, котрих карано всякими строгими карами навіть ще в останних тижнях, висилано на Сибір ітп. Католицка Церква дізнавала також чимало перепон і насильств, хоч особливо за папи Льва XIII. і Пія X. росийске правительство поробило деякі уступки, признаючи всеж таки єствованє католицкої Церкви в росийскій державі. Лише уніятів не хотїло росийске правительство признавати і приневолювало їх всякими насильствами вертати до урядового православія. Як уложать ся відносини тих, що остали ще вірними церковній унїї, про се не згадує наведений в горі розпорядок. Можна однак сподївати ся, що тим розпорядком не буде заспокоєне домаганє всяких горожаньских свобід в Росиї і що настане час, коли і руско-католицка Церква дійде там до таких прав, якими користує ся в нашій монархії.

Угорске пересиленє.

Вчерашне засїданє угорского сойму було вельми характеристичне для теперішного парляментарного положеня в Угорщинї. Опозицийна більшість чуючи свою силу, попросту іґнорує голос з противного табору і в часї промов лїберальних бесїдників попросту виходить з салї, а знов супротив заступників немадярских народностий виступає з цїлою безглядностию мадярского шовінїзму.

При дальшім ходї адресової дискусиї пос. Йосипович (Хорват) зачав свою промову по хорватски. На се зірвала ся буча протестів на лївицї. Мадяри називали се безвстидом, провокациєю і т. д., а Хорвати відповідали, що бесїдник має право промовляти по хорватски і виконує єго. Так само Йосипович заявляє, що хотїв тілько зазначити права хорватскої мови в угорскім соймі і промовляє дальше по угорски. Відтак полємізує бесїдник з твердженєм попередних бесїдників, немов би в р. 1868 тілько зі зглядів

32

ЯРОШЕНКО.

Історична повість ОСИПА МАКОВЕЯ

(нагороджена „Михайловою премією“ 1905 р.)

(Дальше).

IX.

Понедїлок минув спокійно: битви не було. Турки не зачіпали, а козаки й Ляхи не мали потреби виходити в поле. За те у вівторок Турки пять разів ішли приступом на козацькі окопи і не здобули їх. Нападали також на польський обоз і вирізали в однім місци всю польську сторожу, що спала на окопах, як дома. Були би й здобули польський обоз, але янчари так само, як у суботу козаки, кинули ся рабувати і дали час Ляхам опамятати ся. Цїлий день і козаки і Ляхи на всїх окопах не мали спокою.

Вечером приїхав Ходкевич з Яковом Собіським і Шемберком до Сагайдачного. Сагайдачний казав собі сам перевязати ліве рамя, коли дали знак, що приїхав Ходкевич. Гостї увійшли в намет, у котрім було лише кілька лавок, постеля для гетмана, і низкий стіл, з двома восковими сьвічками на нїм. Привитали ся.

— Щож ти, Петре, усе ще возиш ся із своєю рукою? — спитав ся Ходкевич.

— Усе. Не гоїть ся і пухне щораз більше. Я вже й рушити не можу лївою рукою.

— І я не здоров, ледви лажу — нарікав Ходкевич.

Ходкевич був справдї хорий: тілько було подивити ся на його блїде, нервове лице, і всякий пізнав би, що сему чоловікови не на війнї би тепер бути, а дома у вигодї.

— Всї хоруємо: і я і ти і єго милость королевич: він через пропасницю і з хати не виходить — говорив далї Ходкевич.

Сагайдачний казав чурі, що перевязав йому руку і зодяг його, вийти і усїв собі против своїх гостий.

— Щож там доброго скажете? — спитав ся.

— Дїло маю до тебе, Петре, таке: Доходить мене чутка, що твої козаки бунтують ся, хочуть покинути нас.

— Щоб хотїли покинути вас, сего ще я не чув — подумай тілько, що нам і не легко видобути ся звідси — але що нарікають на вас дуже, то я знаю. І правду мають.

— Яку правду? — спитав ся Яков Собіський.

— Через те, що в суботу ви нам не помогли, облога потягне ся, Бог знає доки, і скінчить ся Бог, знає як. Сеж і дитина розуміє.

— Ми не можемо о річ посполиту в кости грати — відповів Собіський рішучо. — Ніч надходила, а ніч має своє право. Хто зна, як би то ще було скінчило ся.

— Вибачай, пане, от був Шемберк зі мною і Могила і ще дехто з вашого обозу, — нехай же вони самі скажуть, як то воно могло скінчити ся, колиб ви ще були надбігли. Цїлий обоз турецький уже утїкав. Тілько було захопити ще моїх людий і пірвати з собою, вдарити в ліве крило і ми булиб гнали Турків аж до Прута. Нехай пан Шемберк скаже: він же тут.

— Хвилина була справдї догідна — потвердив Шемберк.

Ходкевич стукав нервово палицею об землю.

— Я тому не винен — боронив ся він. — Врештї стало ся і не відстане ся. Зложило ся инакше і нам тепер треба знати, на чім ви стоїте?

— А що я? — відповів Сагайдачний лукаво. — Маєш ти своїх дорадників, маю й я своїх. Що скажуть, те й буде.

— Ти бо, Петре, не гни! Скажи менї просто, що у вас поробляє Бородавка?

— А щож би? Їсть, спить, пє і плете теревенї перед сторожею. Я знаю про се.

— Ти бо, Петре, не бери собі сего так легко. Ми знаємо, що він підсилав людий до Турків...

— Овва! А ми знаємо ще гірше. От ти вчера вислав Вевеллїого до Турків і я й не питаю ся: чого й на що. Менї казали, що Вевеллї дбає про те, аби ви нас зрадили.

Впік Сагайдачний Ходкевича добре; той аж затремтїв з пересердя, але здержав гнїв. Собіський поспішив ся виручити гетмана і сказав гордо:

— Пане гетмане, наш і наш король не зрадить вас, не зломить слова, яке раз дав.

чемности признано хорватскій краєвій обороні хорватский язик в команді. Бесідник обговорює подрібно наради, які попередили повстанє сеї ухвали. Відтак заняв голос ґр. Апоні і заявив, що підношенєм ріжних квестий і тем він не дасть себе збаламутити, анї відтягнути від головної справи: угорскої самостійности. В национальній справі становиско більшости палати є зовсїм ясне. Рівні права для всїх горожан держави, а рішучий опір супротив всяких сепаративних змагань правно-державної натури.

В дальшій части своєї промови пос. Апоні звернув ся против лїберальної партиї і репрезентанта правительства ґр. Тіси, випоминаючи їм замах стану з 18. падолиста, який они мусїли підприняти для якихсь тайних цїлий. З тої причини відбув ся процес, у якім судиєю став цїлий нарід в формі вибору. Програвши сей процес, лїберальна партия повинна би витягнути консеквенцию з того і перейти до опозициї. Але она сего не робить, бо не має жадних постулятів — хиба против свого власного народа. Так само і Тіса замість уступити з правительства, коли не має за собою більшости палати, він став запорою парляментаризму і перешкодою в розвою угорского народу. Відтак обговорював Апоні відносини в Австриї, зазначуючи, що єї цїла опінїя є звернена против Угорщини, а цїсар стоїть під впливом сеї опінїї. Промову Апонїого лївиця переривала часто гучними оплесками.

Колиж опісля заняв слово президент мінїстрів ґр. Тіса, пос. Польоні перебив єму словами: Ми вже вас чули, більше ми не цікаві! Вийдім! Цїла лївиця виходить з салї..

Вечером відбуло ся засїданє лїберального сторонництва і там пос. Годоси звернув ся до ґр. Тіси з просьбою, щоби з натиском старав ся о принятє давно вже внесеної димісиї, бо дальше оставанє кабінету супротив факту, що сторонництво остало в меншости, противить ся парляментарним засадам. Ґр. Тіса відповів, що цїлию єго кількакратних подорожий до Відня, було пересьвідчити Корону про некорисний вплив дальшого справованя інтерімістичного правлїня. Мінїстер не може подати до відомости дотичних переговорів, однак надїє ся, що в найблизших днях теперішний кабінет стане звільнений з теперішної фальшивої позициї.

З Відня доносять, що димисия ґр. Тіси проволїкла ся тому, що переговори з ґр. Буріяном розбили ся. Однак роблять ся дальші заходи, щоби як найскорше полагодити пересиленє, а в формі поголоски зачувати, що наразї буде утворений чисто урядничий кабінет з б. ґубернатором Реки, ґр. Ервіном Рознером на чолї.

Пос. Кайзер про ситуацию.

Інтересною, хотяй може не так важною що до свого впливу, є розмова пос. Кайзера про ситуацию, яку він мав з одним з редакторів N. fr. Presse. Виказавши всї трудности, на які натрафило би утворенє парляментарного кабінету в Австриї, висказав ся дальше п. Кайзер ось як: Для Австриї, з єї виїмковими відносинами, а передовсїм для Нїмців, урядничий кабінет є найвідповіднїйшим, тож і такий постулят находить ся в проґрамах кількох нїмецких партий; під означенєм урядничого кабінету я розумію однак такий кабінет, що зложений з людий, які знають докладно житє і потреби населеня та мають контакт з найширшими кругами. Натомість сумнївої вартости показує ся постулят одержаня нїмецкого мінїстра-земляка. Вправдї коли инші народности мають таку репрезентацию в кабінетї, то сей постулят міг би видавати ся гідним порученя і зовсїм оправданий. Однак забувають на те, що становиско мінїстра для Нїмців є богато труднїйше, бо накладає на него обовязки майже неможливі до сповненя, а то тому, що коли мінїстер для Галичини або Чехів має стеречи тілько інтересів своєї народности і свого краю, то мінїстер для Нїмців мусїв би стеречи не тілько нїмецких інтересів у всїх провінциях, але і забезпечувати Нїмцям кермуюче становиско в державі; тож мінїстер для Нїмців мусїв би хиба мати вгляд і вплив на всї аґенди у всїх мінїстерствах.

Що до нїмецко-ческого спору, висказав ся пос. Кайзер в тім напрямі, що признав повну слушність Нїмцям в Чехах, що они натискають на се, щоби їх национальне становиско в Чехах стало нарештї відповідно забезпечене. Сей постулят поставлено на послїдній конференциї нїмецких послів з Чех, а є він тим потрібнїйший, що друга сторона, Чехи, анї в парляментї, анї поза ним не проявляють нїякого наклону до уступок. Занеханє ними обструкциї єще не доказує нїчого, бо ческих послів примусив до того згляд на економічні інтереси свого люду. Від жаданя забезпеченя своїх прав не можуть Нїмцї відступити тим більше, що в послїдних часах славізация урядничого стану в Чехах зробила величезні поступи і нїмецке населенє в нїмецких округах буває покривджене в своїх правах. Усталенє одної мови для центральних властий і війска та відповідне узглядненє сего язика у всїх висших, наукових заведенях є квестиєю житя для держави. Рішенє в тім згляді мусить наступити скорше чи пізнїйше, сли одноцїльна адмінїстрация та відповідна воєнна сила не мають стати неможливостию.

Полїтичний перегляд.

Конець сесиї державної ради заповідають віденьскі дневники вже на надходячу суботу. За причину так скорого відроченя подають, що є бажанє подати час на наради ческого сойму.

В Парижи розпочав ся процес против капітанів: Тамбурінїого, Вольпертова і товаришів за намову до заговору і недозволене посїданє амунїциї та воєнного оружя. Покликані сьвідки зміж офіцирів признають, що Тамбурінї предкладав їм плян опанованя мінїстерств та елїзейскої палати. Тамбурінї заявляє, що єго слова зрозуміли сьвідки фальшиво і випирає ся всякої вини. Процес відрочено на два тижнї в цїли покликаня нових сьвідків.

На Кретї гелєнофільский рух прибирає чим раз грізнїйший характер. На єго розвій не остали без вислїду вісти про арабске повстанє против Туреччини. Зі згляду на се положенє два італїйскі кружляки відїхали з Риму до Суда.

В справі японьско-француского конфлїкту доносять з Льондону ось яку заяву премієра Бальфура на дотичну інтерпеляцию, внесену в палатї громад: Анґлїйске правительство одержало від француского амбасадора донесенє, що француске правительство, повідомлене о побутї Рождественьского в заливі Камран, починило представленє в Петербурзї, з тим вислїдом, що адмірал Рождественьский на розказ царя, одержав телеґрафічне порученє покинути залив Камранї і се вчинив він безпроволочно. Вчера донесено, що російска ескадра находить ся в заливі Гонкон. Адмірала Жонкерса вислано туда, щоби здав справу в сїй квестиї. Найшов він там російску ескадру, однак поза областию француского територияльного моря. Також ґубернатор француских Індохін одержав порученє строго перестерігати невтральности. Він вислав француского резидента до Камран з порученєм, щоби візвав Рождественьского до відплиненя. Рождественьский обіцяв, що відплине 3. мая. В справі поголосок, немов би француські власти удїляли помочи російскій ескадрі в заливі Камран, сказав Бальфур, що там мешкає взагалї тілько двох Французів, які не мають жадного урядового становиска. — В палатї льордів зложив Лєндедовн таку саму заяву, а при тім додав, що не може сказати, чи фактично Рождественьский відплинув дня 3. мая з заливу Камран.

З манджурского поля битви доносять, що ґенерал Лєнєвич запровадив великі упрощеня в війсковій адмінїстрациї та в способі житя офіцирів. Богато непотрібних адютантів з ґвардийских полків або влучив до армії, або

— Він нї, але ви! — відрізав Сагайдачний. — А він без вас що значить?

— Петре! — скрикнув Ходкевич нетерпеливо.

— Ну, чого хочеш?

— Не свари ся, тілько скажи менї, як ти думаєш утихомирити своїх людий, що починають бунтувати ся. Ти мабуть менше знаєш, що в твоїм обозї діє ся, нїж я.

— Нї, ваша милость, знаю! Знаю і не кажу нїчого, бо в мене самого кипить у серцю. Козаки втихомирять ся, коли будуть бачити, що вони тут не ваші наймити, щоби підставляти за вас хребти, тільки рівні вам. Ось коли буде спокій!

— Ми жадаємо, — почав Собіський — щоб ви усунули Бородавку на бік. Доки він в обозї, доти й гадки його не втихають.

— Я сих гадок не бою ся; а коли ви боїте ся, так беріть собі його хоч зараз і зрубайте йому голову. Менї сего пяницї не жалко.

— Він ваш і ваше дїло судити його.

— Ну то я завтра скличу раду і коли рада згодить ся, нехай гине. Нагрішив він доволї. Менї самому його смерти не потрібно. Я-ж міг ще під Могилевом з ним упорати ся, а пустив його.

— Добре! — сказав Ходкевич. — Склич же завтра раду.

— А тепер ти, пане Яне, скажи менї щиро, чого крутить ся той Вевеллї у вас? Чого ви все торгуєте ся з Турками? Адже і ви, пане Шемберк, їздили?

— Їздив. Тодї ще була надїя на згоду.

— А тепер яка надїя? — спитав ся Сагайдачний. — З Турком уже бємо ся; кінця не знаємо. Коли мирити ся, то за яку цїну? Знов усе має скропити ся на козацькій шкурі? Ви погодите ся для житя, а ми з тої згоди маємо загинути?

— Стрівайте, пане гетмане! — почав Собіський спокійно. — Є в нашім обозї й такі, що так кажуть, як ви отсе сказали; се правда. Але й дитина-б се зрозуміла, що нам без вас тепер годї обійти ся. Мира ще нема, тілько бємо ся, а до війни чим нас більше, тим краще.

— А по війнї чи по мирі нехай чорт побере козаків, тай годї! — замітив Сагайдачний гірко.

Шемберк усьміхнув ся, Собіський замовк, за те Ходкевич підхопив бесїду.

— Слухай, Петре! Ти бо сегодня жалиш, як оса. Відоме дїло, що козаки нам потрібні, а ми козакам.

— Так і кажи! — потвердив Сагайдачний.

Ходкевич говорив далї: — Колиж ми тут уже разом зібрали ся і розлучити ся нам не легко, то повинен бути лад у нас.

— У моїм обозї лад є! — замітив Сагайдачний.

— Нема, бо повстає опозиция.

— Коли менї буде потрібно, то я її зломлю. Тепер покищо менї не треба її ломити. Зломіть ви свою опозицию, то я зломлю свою.

— Ходїм! — сказав Ходкевич нетерпеливо і встав. — Вибачай, Петре, що потурбували тебе. — А се розваж, що ми тобі сказали.

— І ви мої слова розважте!

Попрощали ся всї чемно, Сагайдачний провів гостий аж перед намет — і розійшли ся...

На другий день знову йшли Турки приступом на козацькі окопи, але козаки зігнали їх з поля. Під вечір, коли на поли втихомирило ся, скликав Сагайдачний козацьку старшину до свого намету на раду. Зійшло ся з кільканайцять полковників і засїли на лавах.

— Скажіть менї, панове — почав Сагайдачний — скілько на тім правди, що козаки бунтують ся?

— Не бунтують ся, тілько нарікають — відповів Дорошенко. — Нарікають на Ляхів, що не помогли в суботу.

Полковник Мисько Хвастовець додав: — Ходить чутка, що Ляхи змовляють ся з Турками, щоб нас зрадити. Козаки оповідають собі таке. Звідки така чутка взяла ся, не знаю.

— Я вам скажу, звідки — почав полковник Олександер Кошка. — Се Бородавка ширить такі чутки, а його давні приятелї розносять далї.

— Наші зловили козака, котрого посилав Бородавка до Томші. Тілько й сказав, що не хоче Ляхам служити і що Бородавка післав його.

Таку новину оповів сам гетман.

— І чого ти, пане гетмане, держиш того

відослав назад до Росиї, дві третини кухарів свого штабу відослав до полків. Силу росийскої армії обчислюють після правдоподібних даних на 400.000 людий, число японьскої армії під начальством Оями оцінюють на 600.000. Після власних росийских звісток треба приняти, що Японці по двомісячних приготованях і доповненях після битви під Мукденом, приступають тепер до нової аґресивної акциї. Їх оба крила заєдно посувають ся на північ і вже за кілька днів почуємо про поважнійші стрічі, о скілько Росияни не цофнуть ся знов в напрямі до Харбіна, де вже очивидно мусить прийти до рішаючої битви.

ВІД АДМІНІСТРАЦИЇ. При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скоре відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Новинки.

— **Календар.** В четвер: руско кат.: Максима, Язона; римо-кат.: Беатрикси, Ад. — В пятницю: руско-кат.: Мелитона, 9 Муч.; римо-кат.: Панкратия.

— **Загальні збори** Товариства взаїмних обезпечень „Дністер« відбудуть ся 18. н. ст. мая с. р. (в четвер по неділї мироносиць) о годині 10. рано в великій салї »Народного Дому« у Львові. Всї члени Товариства мають право явити ся на зборах і брати участь в нарадах. Право голосу мають ті члени, котрі в минувшім адміністрацийнім роцї обезпечали в Товаристві своє майно тривало на 2.000 К або висше, як також відпоручники вибрані в таких громадах, котрі разом обезпечають на 30.000 К або висше. Товариство зарядило єще в цьвітни через своїх делеґатів і аґентів вибори в таких громадах і вибраним відпоручникам вислало леґітимациї на збори, дневний порядок і справозданє з білянсом за р. 1904. Для членів, що обезпечають на 2.000 К і висше, служить за леґітимацию поліса асекурацийна. Всїх членів і вибраних відпоручників громад запрошує Товариство до численної участи. Справозданє Товариства і замкненє рахунків за р. 1904. вже випечатане і канцелярия Товариства висилає їх на жаданє кождому членови; вистарчить зажадати карткою. Рано перед зборами о год. 8¼ відправить ся в церкві Успения Пресв. Богородицї соборна служба Божа. По полудни того дня о год. 4. відбудуть ся загальні збори Товариства взаїмного кредиту »Дністер« в канцеляриї Товариства у Львові (Ринок 10, II. поверх). Право участи мають всї члени Товариства, — право голосованя тілько ті, що вплатили повний удїл. Яко леґітимация для членів служить удїлова книжка. — *Дирекция.*

пяницю при житю? — спитав ся полковник Ярош Сума. — Кажи йому стяти голову, а то наварить пива.

— Ваша воля — відповів Сагайдачний. — Я не хочу брати гріха на душу.

— Та який тут гріх? — обурив ся Яцко Юревич. — Для прикладу, що не терпимо зради, він повинен згинути. Мало-ж нашого брата з його вини загинуло в дорозї сюди? Хтож так війско веде? А не порадив ся нї в кого, бо сам усї розуми поїв.

— Тут нема що богато думати — закінчив Дорошенко, встаючи. — Ми всї годимо ся на те, щоби Бородавку стратити за зраду і для прикладу. Нам з Турками нема нїякого дїла.

— Так ви годите ся на се? — спитав ся Сагайдачний.

— Годимо ся! — загула старшина одноголосно.

— Всї?

— Всї.

Старшина розійшла ся, а гетман видав приказ зрубати зараз Бородавцї голову. Однак з того вийшов клопіт: між козаками не було ката. Нікому і в гадку не прийшло, просити кого з козаків або й приказувати котрому, щоби позбавив Бородавку житя. Треба було шукати якого Татарина і справдї найшов ся такий між бранцями, котрих зловили козаки. Сказали йому, що коли зробить сю прислугу, зараз пустять його до своїх. Татарин згодив ся дуже радо.

(Дальше буде).

— **Зі Станиславова** доносять нам: В неділю д. 14. с. м. відограє в сали театральній ім. Монюшка Кружок аматорів Тов-а »Руска Хата« штуку п. з. »Свекруха« комедию в 3 діях Льва Лопатиньского. Початок точно о 8. годинї вечер. Білети можна дістати що дня в Тов-і »Руска Хата« при ул. К зимирівскій ч. 10. від 10—½1 і від 5—8 год. вечер а в день представленя від години 5. по полудни при касї театральній. Чистий дохід призначений на будову 2-ї церкви в Станиславові. З огляду на цїль, просить ся о як найчисленнїйшу участь на представленю. — *З Видїлу Тов-а „Руска Хата“ в Станиславові.*

— **Тарасове сьвято у Відни.** Товариство »Кружок земляків у Відни« в полученю з академічними товариствами „Січ“ і „Кружок українських техніків“ устроюють концерт в память 44. роковин смерти Т. Шевченка в неділю 14. мая с. р. в концертовій сали »Kaufmännischer Verein« (I Johannesg. 4) о год. ½8. вечером, з отсею програмою: 1) Вступне слово. 2) Колесса: „На щедрий вечір“, хор муж. 3) F. Mendelsohn; „Bartholdy Lied«, сольо форт.; Fr. Chopin „Impromptu cismoll“, п-на Г. Прокешівна. 4) Лисенко: „Ой щож то за ворон“, хор муж. II). 5) Т. Шевченко: „Думи мої“, п-на Виновска. 6) Колесса: „Дївчина і рута“, Ґаль: »Казала менї«, хор муж. 7) Vieux temps: »Adagio religioso« з концерту d moll, Sarasate: »Z geunerweisen«, сольо скрипкове п. Е Перфецкий. 8) Людкевич: »Косар«, хор муж.

— **Заг. збори тов-а „Зоря“ у Львові** не відбули ся вчера з причини браку двох членів до вимаганого статутом комплету. Слїдуючі збори відбудуть ся дня 16. с. м. при якім небудь комплетї.

— **З сокільскої ниви** З Залужа, повіта рогатиньского доносять нам: В неділю дня 7. с м. відбули ся І. загальні збори ново заснованого товариства пожарничо-ґімнастичного »Сокіл«, на котрі прибув делеґат львівского »Сокола« і Соколи з сусїдного села Заланова. Народу зійшлось около тисяч, также і з сусїдних сїл. Львівский делеґат дг. Шпитко пояснив статут, візвав відтак до солїдарности і працї для »Сокола« Вибрана старшина, котрої вибір подаю понизше, прирекла поданєм руки делеґатови сокільску солїдарність. Відтак забрав голос о. Стефан Городецкий, місцевий парох і в своїй краснорічивій бесїдї взивав, щоби в розпочатому дїлї не переставати, лиш сьміло вперед іти. Опісля слїдував вибір старшини, до котрої війшли: Юрко Цап, яко голова, Тимко Женчук начальник стягу, Сенько Двера заст. нач.; до видїлу: Антін Воробець, Яцко Воробець, Тимко Цап; заступники: Іван Цап Юрка, Іван Рупа. Членів вписало ся около 80. Піснями патриотичними і маршом сокільским закінчили ся збори. Відтак на просторій толоцї відбулись вправи пожарні з алярмами, котрим проводив дг. делеґат зі Львова Вкінци відбувала ся муштра аж до пізного вечера — *ат.*

— **Контроля над пожарними і будівельними комісиями.** Наслїдком розпорядженя намісництва, висланого до всїх староств, візвав краєвий видїл окремим обіжником всї повітові видїли, щоби заострили свою контролю що до строгого виконуваня приписів о пожарнім і будівельнім нагляді в громадах їх повітів і щоби в тій цїли видали відповідні вказівки своїм делеґатам, котрих повітові видїли на основі давнїйшого порученя краєвого видїлу мають іменувати по змозї для кождої громади окремо. Рівночасно зі строгою контролею в згаданім напрямі мають повітові видїли з цїлою енерґією приневолювати громади, щоби згідно з розпорядженями повітового видїлу і при єго помочи: 1) основували пожарні сторожі, о скілько їх ще нема; 2) заосмотрювали їх в прилади до гашеня огню; 3) установляли відповідні пожарні поготівля, а на селї нічні, по змозї і денні сторожі; 4) переводили бодай двічи на рік пожарні ревізиї по домах (комини, горища, кухнї і т. п.) Повітові видїли мають видати відповідні розпорядженя також до всїх громадских урядів і звернути їх увагу, що повітовий видїл буде строго пильнувати виповненя того розпорядженя і всякі занедбаня приписів о поліциї і будівельного закона безпощадно карати. Рівночасно мають повітові видїли повідомити про се староства з просьбою о нагляд над виконанєм виданих розпоряджень при помочи орґанів служби безпечности і спільну акцию староства около заведеня огневої безпечности та оборони від пожарів.

— **Народні віча** відбудуть ся заходами місцевих комітетів: в Озерній, Поморянах, Зборові, Олїєві, Білім Камени, Олеську, Сасові, Гологорах і Золочеві. Справи, які на тих вічах трактувати ся будуть, се справи соймові. Кожде віче буде відбувати ся в означенім повисше порядку місцевости в неділю о годинї 5. по полудни. Таким способом перше віче в Озерній відбуде ся в найблизшу неділю, с. є 14. мая. Про місце зборів оповістить на місци дотичний комітет. Просить ся о як найчисленнїйшу участь.

— **В цїли оживленя прогулькозого руху** до східного Бескиду буде ся видавати від 15. мая до 30. вересня кождої суботи і неділї, як також в сьвята і в дни попереджаючі сьвята обох обрядів католицких, о 50% знижені білети поворотні II і III кляси з 3-дневою важностию зі Львова до Сколього, Гребенова, Тухлї, Славска і Лавочного. Близших пояснень удїляють всї ц. к. уряди стацийні і бюро інформацийне ц. к. зелїзниць держ. р Львові ул. Красїцких ч. 5. Дотичні оповіщеня афішовано в містї і у всїх стациях зелїзничих. — *Ц. к. Дирекция зелїзниць держ.*

Наука, штука, лїтература.

— **„Ілько Пащак“.** (Конець). Гуцульщина наслїдком свого ґеоґрафічного положеня, природи і культури була незнана ширшому загалови. Пізнати вдачу і характер Гуцула, вглянути в єго душу і відтворити тип сина тої землї на тлї буйної природи, серед якої він живе, зможе найвірнїйше той, що сам виріс на тій почві, що жив між Гуцулами і оглядав те буйне, нїчим не спутане житє чорногорского верховинця. Крім Федьковича таких не було. Людова Гуцульщина інтеліґенциї не продуковала. Ті нечисленні одиницї з наших писателїв, що черпали з богатої книги житя гуцульскої країни, бачили єї лише з воза або з коня, а що найбільше може котрий доїздив там на кілька місяців в рік. В белетристиці у нас Гуцула рідко де стрінути. Федькович, уроженець буковиньскої Гуцульщини, знав єї і писав про ню найлїпше. Пробу змаганя прояснити ту темну закутину бачимо ще в новелях п. з. »Карби« Йвана Семанюка. Поети, які досить часто заглядають на верхи Чорногори, одушевляють ся зверхними признаками Гуцульщини і оспівують срібний Черемош, широкі полонини, стрімкі верхи і буйні вітри, а в душу Гуцула не вглядають. З драматичної лїтератури малисьмо Федьковича »Довбуша«.

Як »Довбуш« так »Ілько Пащак« є синами Гуцульщини і не дадуть ся переселити на доли, бо неодно стало би в них неприродне і незрозуміле. Лише в верхах, де хата від хати часом на милю або і більше, злочин скоро не виявить ся. Такий дикий тип Ілька батькоубійника, що затроює батькови їду, а потім доливає отруї до води, подаваної батькови немов для покріпленя, можливий хиба між Гуцулами. Ілько убиває батька, зневажає маму, побиває Костя, підпалює школу і має згинути з рук ката. Колиб автор був обмежив ся на рами чотирох актів, які замикають цїлість драми, то герой був би остав простим розбишакою без дрібки симпатиї. Для заокругленя психольоґічної сторони героя конечний був V акт покаяня, помиреня з Богом і людьми. Ролю Ілька відограв сам автор і розпоряжаючи відповідними засобами знаня сцени і сили голосу, зміг підчеркнути відповідні моменти з драматичним завзятєм і вивести удачно характер Ілька. Лише в послїднім актї в вязницї ревучий плач Ілька приступаючого до сповіди видаєсь менї за форсовний, хочби тому, що розкаяний грішник на вид Розпятого на хрестї, з яким хоче помирити ся перед смертию, знизив би голос або і здусив плач в собі. Ефект був би тодї може менший, але сцена зискала би на природности.

Мойсея Пащака грав п. Утриско і в цїлости ся роля, обмежена на перші два акти, вийшла природно з виїмком остатка — смерти. Отруя завдана до гуслянки так раптовно дїлала, що умираючий мав ледви час вирецитувати приписані єму ролею слова. Через те сцена втратила много на вражіню а злочин сина на вазї. Жінка Мойсея — п-на З. Лопатиньска — була типовою Гуцулкою, які як звісно до пізних лїт житя задержують вроду і молодечу поставу. Крім сих прикмет аматорцї треба признати великий талант сценїчний в драматичних ролях, який она проявила в сїй штуцї. Характер добродушної Гуцулки, яка рада би і синови прихилити неба і єго батька не гнївити, відтворила п-на Лопатиньска вповнї удачно і природно.

Ся ґрупа трех виднїйших осіб становила гуцульский людовий сьвіт в протиставленю до другої ґрупи гуцульскої інтеліґенциї. Тут виступає знова трійця: учитель Бортович (п. Рогошевский), єго дочка Віра (п-на Махівна) і питомець Кость Загайчук (п. Козакевич), Гуцул родом, але чужий Гуцульщинї образованєм.

П. Рогошевский в ролї учителя не мав в нїй ширшого поля до попису, але судячи по єго послїдних двох виступах можна надїяти ся, що буде цїнною силою на аматорских сценах. П-на Вірка, Вірочка а радше п-на Махівна далеко красше грала тепер, як на аматорскім представленю перед роком. Виразність в словах, сильний голосочок, з виїмком кількох місць де за тихо говорила, і свобода рухів причинили ся до оживленя акциї в любовній сценї третого акту зі своїм судженим, а потім в сценї з Ільком. Правда, що ту ролю панночки, виросло́ї між Гуцулами, належало грати з більшим темпераментом. Дївчина, овіяна патриотичними змаганями, як єї батько-учитель, так нїжно не поводила би ся, а слова запалу до суспільної працї для свого народа при сильнїйшім наголосї булиб знекали у публики щирійшу симпатию. Партнером п-нни Махівної був п. Козакевич, яко питомець

Кость Загайчук в 1. і 3. акті, а яко сьвященик, заступник вязничного капеляна в 5. акті. Єго гра була майже зовсім добра, лише надто »цивільна« ґардероба і елеґантні манєри разили трохи у гуцульскої дитини, що »виросла у злиднях« і »не цурає ся свого роду і народу«.

З менших ріль належить згадати про ролю знахорки Варвари, яку відограла п. Купчиньска, вкладаючи в ню немалий засіб праці і стараня. Прочі ролї, як наймички Пащаків, а в четвертім акті Гуцулів, Січовиків, жида ітд. були поменші, але достроїли ся до удачної цїлости. Загалом треба аматорам признати, що єсли не всьо вийшло так складно, як би они собі бажали, то се не їх вина, а винні тут обставини, як перерва в пробах задля сьвят, кількаразові зміни в обсадї многих ріль і ин.

Четвертий акт, заповнений епізодичними ролями Гуцулів, завдяки живій акциї, вийшов гарно. Марш Січовиків відспіваний в тім акті хором за кулїсами і голос дзвона на тревогу робили також глубоке вражінє. Належить зазначити, що Гуцули намагали гуцульским говором.

Публики було на представленю досить, але не тілько, як можна би надїяти ся на премієрі. У нас, видко, нема премієрової публики, як у инших народів, яка не пропустить нїодної премієри, чи нагородженої чи ненагородженої, чи єї написав Лесь чи Іван. Премієра, та єще ориґінальна не перекладана, є у нас рідким фактом, який лучає ся заледви що кілька лїт! Але ті, що були на онодїшнім представленю, віднесли потрясаючі вражіня з кождого акту і живо оплескували аматорів по кождім опадї занавіса, а по 2. і 4. дїї викликувано авторо. —*к.*

Телеґрами

з дня 10. мая.

Відень. На нинїшнім засїданю палати послів мін. Білянд-Райдт відновів в імени президента кабінету бар. Ґавча на інтерпеляцию в справі покликань до палати вельмож, потім приступлено до дальшої дискусиї над цловою тарифою.

Відень. Перед домом, де мешкав славний поет Шілєр, відбуло ся вчера торжество в єго честь, заходом артистів, лїтератів, професорів висших шкіл при співучасти студентів.

Петербург. Пет. аґенция телеґр. доносить: В містах Мелїтополь, Вильно, Гродно і Сморґоня заведено стан скріпленої облоги.

В Лоди замордовано вчера тайного аґента поліциї, Матияшка, за слїдженє робітників.

Берлїн. Berl. Tagabl. доносить з Петербурга, що цар відкликав вже ґен. Куропаткіна з Манджуриї до Европи.

Colosseum
в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 16. мая 1905.

Нова сензацийна проґрама.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В недїлї і сьвята 2 представленя о 4. год. попол. і о 8. год вечером, Що пятниці **High-Life** представленє. Білєти вчаснїйше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білєтом на фотелї, льожі і І-рядні крісла можна їхати даром на представленє омнібусами Кольосею, які ждуть коло Віденьскої Лаварнї.

Читайте! Читайте!

Повне виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кождій руській хатї находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. **„ПОЕЗИЇ Т. ШЕВЧЕНКА“**. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнїйшою окрасою руських хат. Папір велїновий, формат на взір европейських клясиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опусту. Висилає ся тілько за надісланєм **2 кор. 30 сот.** на адресу: **КАНЦЕЛЯРИЯ »ПРОСЬВІТИ« у ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10.).

Товариство взаїмного кредиту

„Днїстер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає **вкладки** до опроцентованя на **4** прц. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадниці почтової; вкладати може кождий, навіть і нечлени; на жаданє звертає ся вкладку кождого часу, навіть без виповідженя (за есконтом).

ПОЗИЧКИ удїляє »Днїстер« своїм членам на **6** прц. сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 лїт; при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) **5%**; до позичок вимагає ся першої гіпотеки або доброї поруки.

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до »Днїстра«.

Членами можуть бути тілько члени обезпечені в »Днїстрі«.

Чистий зиск розділяє ся межи членів яко дивіденди від удїлів і на добродїйні цїли. — Дотепер удїлив »Днїстер« на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Товар. кредитов. „Днїстер“ 31/12 1904

Вкладки:	1,783.673 К.
Удїли членів:	133.117 К.
Ф. резервовий і ин.:	26.576 К.
Позички удїлені:	1,616.402 К.
Цїнні папери:	123.627 К.
Льокациї:	169.456 К.
На рах. біжучім:	81.968 К.

Ц. к. упр. гал акц.

Банк Гіпотечний

Віддїл депозитовий

принимає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, принимає до переховання папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституциях заграничних т. зв.

Депозити сховкові
(Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касї панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно і дискретно** переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднїйші зарядженя.

Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у віддїлї депозитовім.

Тутки і паперці СОКІЛ можна набувати в „Сокільскім Базарі“ у Львові і у всїх торговлях в краю.

„Іскра“ місячник для українськоі молодїжи вийде небавом в Ярославі під редакциєю п. Артура Зелїба. Адреса: Редакция „Іскри“ Ярослав. (1—1)

Розклад зелїзничих поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-европейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):
6·00	з Кракова, Берлїна, Відня, Праги, Хирова
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию ¹/₆—³⁰/₉ вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе
7·30	з Рави рускої, Сокаля
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів
7·29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша
7·50	з Рави рускої, Сокаля
8·05	з Станиславова, Жидачева
8·15	з Самборз, М. Ляборча, Сянока, Хирова
8·18	з Яворова
8·50	з Кракова, Відня, Берлїна, Варшави, Праги
11·45	з Ярослава, Стрия, Борислава
10·35	з Ряшева, Лавочного, Калуша, Любачева
11·05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе
11·55	з Підволочиск, Гусятина, Копичинець, Козови
1·30	**посп.** з Кракова, Берлїна, Відня, Праги, Н. Санча
1·40	**посп.** з Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик, Кіц-
11·50	з Самборз, Ясла, Сянока, Івонича
2·30	**посп.** з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови
3·45	з Стрия, Тухлї (¹⁵/₆—³⁰/₉), Сколього (¹/₅—³⁰/₉)
4·32	з Яворова
5·01	з Сокаля, Белзця, Любачева
5·25	з Кракова, Берлїна, Відня, Праги, Осьвенцїма
5·45	з Іцкан, Жидачова, Калуша, Новоселицї
8·40	**посп.** з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича
9·10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе
9·50	з Кракова, Відня, Берлїна, Варшави, Праги
9·20	з Самбора, Хирова, Сян ка, Ясла
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Залїщик, Скали, Іваня пустого, Гусятина
10·50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,
12·20	**посп.** з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Залїщик
2·31	**посп.** з Кракова, Берлїна, Варшави, Відня, Праги
	на дворець „Підзамче“
	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів
7·00	**посп.** з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів,
2·15	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Залїщик,
5·15	Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець Чорткова, Залїщик, Івана п., Скали, Гусятина

о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6·15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Гусятина,
7·30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
6·55	до Яворова
8·25	**посп.** до Кракова, Відня, Берлїна, Праги,
8·35	до Кр кова, Відня, Праги, Осьвенцїма
9·00	до Самбора, Хирова Івонича, Н. Санча,
10·55	до Іцкан, Калуша, Потутор
9·20	до Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Делятина, Залїщик
11·10	до Белзця, Сокаля, Любачева
2·00	**посп.** до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Залїщик, Гусятина
2·40	**посп.** Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
2·50	**посп.** до Кракова, Відня, Берлїна, Праги
2·55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
4·10	до Ряшева, Любачева, Хирова.
4·20	до Самбора, Хирова, Сянока
5·58	до Яворова
5·50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (¹/₅—³⁰/₉)
6·35	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги,
6·25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
7·30	до Рави рускої
9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
10·05	до Перемишля (¹/₅—³⁰/₉ вкл.), Хирова, Івонича
10·40	до Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина, Сучави
10·55	до Самбора, Хирова, Закопаного
11.00	до Кракова Відня, Вроцлава, Варшави
11·05	до Підволочиск Івана п., Скали, Гусятина, Потутор
11·10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45	**посп.** до Кракова, Відня, Берлїна, Варшави, Праги
2·51	**посп.** до Іцкан, Керезмезе (від ¹/₅—³⁰/₉), Калуша
4·15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлїна, Праги,
	з двірця „Підзамче“
6·43	до Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Гусятина
11·15	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Потутор
2·13	**посп.** Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Гусятина
9·21	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6·50, 7·50 рано, 9·55 передполуд. (тілько в недїлї і римо-кат. сьвята), 1·46 попол. (тілько в недїлї і р.-кат. сьвята); 3·05, 4·16, 5·00 попол., 7·41, 8·55 вечером.

з Янова 8·18 рано, 1·15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4·32 попол., 8·45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9·25 вечером (від 14/5 до 10/9 тілько що недїлї і сьвята).

зі Щирця 10·10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в недїлї і сьвята).

з Любіня 10·10 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл. що недїлї і сьвята).

Відходять з головного двірця:

до Брухович (від 14/5 до 10/9 вкл. 5·50 рано, 8·20 рано (тілько що недїлї і сьвята р.-кат.); 12·30 попол., (тілько що недїлї і сьвята р.-кат.), 2·10, 3·20 попол., 6·10, 7·30 і 7·55 веч.).

до Рави рускої 11·15 в ночи кождої недїлї.

до Янова 6·55 рано, 9·15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1·35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в недїлї і сьвята), 3·08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5·58 пополудни.

до Щирця 1·55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в недїлї і сьвята).

до Любіня вел. 2·15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в нед. і сьвят.)

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут. а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5·59 рано обведено рамками. — Звичайні білєти їзди як і всякі инші білєти, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містовім бюрі ц. к. держ. зелїзниць, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Видає і відповідає за редакцию: **Лев Лопатиньский.**

З друкарнї В. А. Шийковского.